

SPIS TREŚCI

Wstęp	s. 7.
Rozdział 1. Charakterystyka źródeł	s. 13.
Rozdział 2. Pochodzenie elbląskich tkanin wykopaliskowych w świetle badań wełnoznawczych	s. 23.
Rozdział 3. Produkcja sukna	s. 37.
1. Obróbka surowca	s. 37.
2. Przędzenie	s. 40.
3. Tkactwo	s. 45.
4. Wykańczanie sukna	s. 62.
Rozdział 4. Stosunki produkcyjne i społeczne	s. 69.
1. Cech sukienników Nowego Miasta Elbląga	s. 69.
2. Wielkość produkcji a położenie sukienników w społeczności elbląskiej	s. 76.
Rozdział 5. Handel sukniem	s. 83.
Zakończenie	s. 91.
Zestawienie źródeł	s. 93.
Spis wykorzystanej literatury	s. 101.
Słownik najczęściej używanych terminów włókienniczych	s. 107.
Elbinger Wollweberei im Mittelalter	s. 109.

Tkaniny pochodzą w większości z wykopów usytuowanych na podwórzach za domami; znajdowano je w warstwach archeologicznych lub kloakach. Stratygrafia warstw została przez archeologów dość dokładnie rozpoznana i dlatego znaleziska z nich pochodzące są datowane czasem z dokładnością nawet do 25 lat. Natomiast wypełniska kloak są przemieszane, a ich stratygrafia zakłócona. W związku z tym można było ustalić jedynie daty rozpoczęcia i zakończenia używania latryny, a przedmioty w nich znalezione datowane są niedokładnie, niekiedy na jedno czy dwa stulecia⁴.

Źródła pisane dotyczące Elbląga, przechowywane dziś w Archiwum Państwowym w Gdańsku, znajdowały się niegdyś w elbląskim ratuszu i część z nich spłonęła w wielkim pożarze w XVIII w. Niektóre znamy z odpisów, innych zaś nie poznamy nigdy.

⁴ *Historia Elbląga*, t. I (do 1466 r.), red. S. Gierszewski i A. Groth, Gdańsk 1993, s. 71-83; G. Nawrońska, *Elbing im 13. Jahrhundert – erste archäologische Untersuchungen*, „Archaeologia Elbingensis”, vol. 1, 1992, s. 55-66. Szczegółowe informacje o chronologii poszczególnych tkanin otrzymałem od prowadzących badania Grażyny i Tadeusza Nawrońskich.